

MARINADA

PUBLICACIÓ MENSUAL

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

La lluita contra el cranc.—Recordant-la per J. Figueras Ribas. — Redempció, acabarà.—Dos versos de Carnaval per C. Pruneda Balot.—Poblet, per Joan Santamaria.—Quimeres per J. Jardí Codina.—Fútbol, per Just. — Crònica local
Registre Civil.—Moviment del Port.

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suiça) i

Xocolates PURES DE CACAU, elaborades en el Conven
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI EXCLUSIU : **Ricard Rocafort** (SUCCESOR DE
A. MASSANA)
Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA
(Bailly - Baillièrè — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Franco de portes en toda España

Annarios-Bailly-Baillièrè y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

Hotel Ibérica

Comte de l'Assalt
BARCELONA
Telèfon, 4915 A.

Allotjament per dia 9 i 10 ptes
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDIT SERVEI.

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Piçarra Arti-
ficial Marca

ROCALLA

Representant gene-
ral per la província
de Girona.

J. Oller. Cervantes, 24. Palamós
TELÈFON, núm. 52

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

Jacob Weis &

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Especialidad en
fotografados para revis-
tas y catálogos

ALICANTE

N.º 8 Travesía

BELADON

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació, del passeig i al costat de l' administració d'automòbils

Habitacions confortables-Espl ndit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÈFON, 35

ORBIS, S. A.

BARCELONA

F brica pròpia de mobles per oficines-Multicopistes -:- Màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona

Clar s, n.  5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Tel f. A. 458

Paños "SORPRESA"

Per a conservar i donar lluentor a tota classe de metalls. De gran rendiment i utilitat per a els particulars, joiers, argenters, etc.

Els paños "SORPRESA" son els que han adoptat els músics per a la conservació i lluentor dels instruments met lics.

Res de gastar ingredients ni productes mal olorosos. S lsament fregant amb el paño "SORPRESA" es treu llustre als objectes met lics.

El paño "SORPRESA" es sec i per tant al usar-lo no embruta ni despedeix cap mal olor.

Demaneu preus y condicions al venedor a l'engr s

JOSEP FRANCH

Espanya, 20

GRANOLLERS

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, ni tercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona

La lluita contra el cranc

Al Poble i per el Poble

De totes les malalties que colpeixen l'humanitat, és sens dubte la del cranc la més terrible; així per el nombre de víctimes que fa, com per la marxa triomfalment paorosa que arreu segueix. I és per això que tots els països, especialment aquells de vida intensa, lluiten ja de temps contra el cranc amb la més gran fermesa i unitat, perquè el mal que cal combatre, mereix per la seva intensitat i traïdoria la més completa unió i germanor.

Bell exemple, França, Anglaterra i Amèrica, amb la seva «Ligue Franco-Anglo-Americaine contre le càncer» i no menys bell també Espanya amb la «Liga Española contra el càncer», que, per disposició oficial, regula tota la lluita anticancerosa.

La nostra terra catalana, que mai queda enrera, en cap ordre de la vida, lluita ja temps ha contra del cranc, amb fi científico-social, abarçant la seva llui-

ta el coneixement de la malaltia—que ja és flagell—i la manera de combatre-la, emparant les seves víctimes en hospitals i asils.

Que de tothom és ben coneguda la ferma campanya portada a cap per la «Lliga Catalana contra del Cranc» i per el «Patronat de Catalunya pro Hospital i Asil de Cancerosos». Entitats que, ja a partir d'avui, seran una sola, ja que la més gran simpatia i comunió de idees les agermana. Però persistint les seves juntes actuals, que passen a ésser tècnica i administrativa, respectivament, aconsellades per un Comité Superior integrat per les persones que amb aquest escrit tenen l'honor de al poble dirigir-se.

Així doncs, la unió ja és feta. L'unió que dóna la força.

La tasca no ha estat petita; el reglament ha estat aprovat, i la mateixa autoritat civil ha donat el nom a la

nova entitat, que per el fet de pertànyer, com ja s'és dit, a un organisme oficial, portarà el nom de «Sección Catalana de la Liga Española contra el Cáncer».

Mes ara, cal fer una senzilla i capital advertència. La nova entitat, no per pertànyer a un organisme oficial, té ara cap subvenció. Té sí, la major llibertat per a recollir, i per a disposar dels seus cabals. I aquests tenen de venir com fins ara, del poble, entenent-se per tal tots els estaments socials, ja que el cranc per un igual a tots flagella, esperant per tal, que els donatius vinguin de tothom amb la més gran intensitat, portant-los al Banc de Catalunya, en el que hi ha fins ara recollides 118.068'34 pessetes.— I així amb l'ajut de tots, la veu de la nova entitat, al portar arreu l'ideal que persegueix, beneficiarà tots els fills o no fills de la nostra terra, fent-los conèixer els factors salvadors que integren

el seu programa: Dotar els hospitals de tot ço precís per el tractament del cranc. Hospitalització dels cancerosos curables, i asil dels incurables. Creació de centres d'investigació científica per contribuir al coneixement de la causa del cranc.— I finalment, seguir l'apostolat per tots els indrets de Catalunya, fent que tothom conegui els primers símptomes del mal, perquè així, amb diagnòstic precoç, el precancerós pugui anar a temps al tractament, quan, per ésser el cranc local, encara, és tractable, i àdhuc curable.— Barcelona, Desembre de 1927—El Marqués de Camps—Dr. E. Ribas i Ribas—Dr. Josep M.ª Petit Freixas—Dr. V. Carulla Riera—La Marquesa de Castell-Florite—Dr. Jaume Peyri—Dr. Víctor Conill—Dr. A. Pujol Brull—Joan Camps—Dr. J. M. Bellido—El Baró d'Esponellà—Francesc Puig i Alfonso—Marian Vilaseca Canonge—Joaquím Verdaguer—Dr. A. Lopez Lloret.

RECORDANT-LA

Jo sé bé que ton record
reviurà dintre mon cor
i serà ma companyia;
avivant l'immens dolor
que amarga la vida mia

Sols Déu sab a què és degut
que aquell nostre amor perdut
a son temps no dés florida;

de tu s'emportà la vida
i deixà mon cor retut.

J. FIGUERAS RIBAS

Redempció

REPARTIMEN T

DON BERNAT Senyor de 70 anys, afaitat de cara, porta perruca blanca. Es troba aclaparat pel pes dels anys i les vicissituds sofertes en la vida. Vesteix trajo de casa.

EN JOAN Jove de 24 anys, afaitat de cara, cabell natural. Vesteix trajo de carrer.

DON ENRIC Senyor de 35 anys, barba i bigoti molt ben cuidats i entre mig de llurs negres cabells hom n'hi lluca alguns de blancs. Va abillat a la «dernier cri» i amb guants de pell, que mai es treu. Vesteix amb gran distinció i parla escoltant-se a si mateix. L'actor deu donar a n'aquest personatge un segell d'orgull i superioritat.

DR. RIBALTA Home d'uns 50 anys, bigoti blanc i perruca del mateix color. Vesteix trajo de carrer, *lentes* i guants. Més que metge s'ha de tenir en compte és l'amic de la casa i parla amb la confiança propia de l'amistat.

CRÍAT Xicot de 25 anys, cabell natural, trajo de carrer; porta plastró.

NOTA: Tant el Dr. Ribalta com Don Enric han de portar abric al sortir a escena, ja que aquesta representa l'hivern.

ACTE PRIMER

Sala despatx amoblada elegantment, porta al fons que comunica a un rebedor; al dit fons hi ha un costat de la porta, un quadre amb el retrat d'un pallaso, a l'altre un quadre amb un diploma. Lateral dreta hi ha en primer terme una llibreria i en segon porta practicable. Lateral esquerra, porta que dona a les habitacions de D. Bernat. Taula de ministre amb llibres, timbre, escribania, i una làmpara artística damunt de la mateixa. Cadires tapissades, dos sillons prop la taula, altres quadres de diferents assumptes. Estora i pasillo al rebedor. La làmpara, malgrat ésser de dia està encesa.

L'acció a Barcelona. Dretes i esquerres les de l'actor. Època actual. És d'hivern.

ESCENA PRIMERA

(JOAN, *desseguida* DON BERNAT).

JOAN A l'alçar-se el teló, Joan està escrivint. Pausa curta. D. Bernat entra per l'esquerra. Al veurer al seu pare, en Joan s'amaga discretament una carta a la butxaca, sense poder però, evitar que el seu pare vegi el moviment.

(*Aixecant-se ràpid, anant a rebre al seu pare, bo i fent-li un petó a la mà*)

JOAN Bon dia pare...!

BERNAT Bon dia fill meu! Podria saber que feies suara, assentat en la taula d'escriure?

(*Contrariat*)

JOAN Res de mal mon pare... treia uns comptes...

(*Prenent seient en un silló proper a la taula*)

BERNAT Ja ho sé que no feies res de mal, però no m'enganyis, això que tu ara feies no eren comptes, tu escrivies.

(*Confús i tornant a seure on estava*)

JOAN Teniu raó pare, escrivia...

BERNAT Ho veus, fill meu; com el cor d'un pare no s'enganya tan fàcilment com sembla? Estic segur que estàs enamorat i que aquesta lletra que en va has amagat a la teva butxaca, era per la teva escollida, no fa?

(*Pausa.*) (*Al veure que no respon diu* DON BERNAT)

No creguis que algú m'hagi fet insi-

nuacions del teu galanteig, no. Ja t'he dit que el cor d'un pare no s'enganya i aquesta és l'única causa per la que t'endevino tots els teus pensaments i projectes. Doncs, perquè amagar-m'ho, digues...?

JOAN Pare m'haveu de perdonar de la meva malifeta. Ja fa molt de temps que us volia confessar aquest secret que m'haveu endevinat, però la temença d'enutjar la vostra voluntat, la païra de què aquesta contrarietat als vostres desitjos pogués ocasionar-vos un greuge a vostra dolença, m'han fet callar aquests meus sentiments..

BERNAT Enutjar-me a mi, contrariar la meva voluntat, agreujar la meva dolença per aquests sentiments tan naturals i lògics, no, fill meu, no. Si ton amor és ben sincer i ferm, si la teva escollida és una dona com cal perquè oposar un obstacle al vostre daurat somni...? Jo com tu, Joan, he sigut jove, com tu he conegut la gaubança de l'estimar, ço et dirà que res de nou m'ha fet la teva afirmació; es pot dir sens mentir que l'esperava i l'ansiava d'un moment a l'altre.

JOAN O! pare quina alegria la meva, quina felicitat!...

BERNAT Molta en mereixes, fill meu! Fa gaire temps que...

JOAN Des de l'any passat, durant nostre sojorn en el poètic recó de Sant Miquel del Fai.

BERNAT I ella què...?

(Vivament i ben remarcant)

JOAN Ella és un àngel de bondat i de tendresa. És formosa com una mare

de Déu i té la veu sonora com la del saltant d'aquell poètic llogaret on ens vàrem conèixer. Tot li mou a compassió i repugna les banalitats humanes per enlairar-se a les divines. Es un àngel devallat aquí la terra per a fer feliç la vida de qualsevol mortal...

És una nina sense parió, pare...

BERNAT Bones qualitats. Ella, així, doncs t'estima i deu correspondre a la teva qualitat d'idees i de sentiments, no farà?

JOAN Estima a la nostra terra com cap altre i de lo demés sols sé, pare, que ella m'omple tota ma vida, aquesta vida tràgica i placentera, cau de dolors i sofriments, que per ella donaria de bon grat la vida mon pare.

BERNAT Molt bé fill meu. Com a pare permete'm un consell. Aquestes coses de l'amor deuen pensar-se molt abans d'arribar-se a portar a terme. Tens de pensar que el matrimoni és un llaç indestructible, que no es pot trencar mai per mai. Tu tens d'ésser company d'ella per tota la vida i ella la fidel amiga que en les hores de tristor et porti la mel del consol i de l'abnegació i en les hores d'alegria somriure ben agradosa al teu redós. Sens aquesta unió no és possible la felicitat, i ai de vosaltres si hi regna la discòrdia!

JOAN He tingut en compte vostres bons consells, pare, i és per ço que abans no m'he resolt amb tota formalitat m'ho he pensat molt, i tota vegada que la conversa ens ha menat per aquest punt voldria demanar-vos la mercé de què anéssiu a demanar la mà de la meva escollida.

BERNAT Amb quin gust Joan, no complauria els teus anhels, avui mateix si em fos possible, però com jo o millor que jo sabs que el metge m'ha recomanat que no sortis de casa per a res fins a la vinguda de la primavera...

Les meves cames ja'm flaquejen i no em sento amb prou forces per a donar un sol pas sense cansar-me i esbufegar adaleradament i per dissort ja veus quin temps tan rúfol no fa; malgrat tot, miraré si llogant un auto hi vaig.

JOAN Mon pare, vostres belles paraules m'omplen de goig, no d'aquest goig material que s'esfuma com el vent, sinó d'aquell altre goig que aturant-se dins el cor el fa vigorós i l'inunda d'alegria, si, d'alegria noble, plena de sublimitat, però sentiria amb l'ànima que aquesta vostra sortida fos en perjudici de vostra salut. Poseu-se tranquil, pare meu que jo ja esperaré la primavera per a que mon somni daurat pugui realitzar-se.

BERNAT No esperava menys de tu, fill meu; però el teu amor filial t'equivoca en l'espera. El cor, qui el mana? Qui detura son bategar febrós quan l'amor natural d'un altre ésser el governa...?

JOAN L'amor que per vos sento, més la confiança que en aquell altre amor hi tinc posada, són dos estimulants

a la febrositat i l'ansia del meu cor.

BERNAT Quan t'enganyes, fill meu! Jo quan tenia els teus anys no en tenia pas d'espera, més tractant-se de veurer a ella; a la que més tard fou ia teva santa mare, que Déu la tingui en la glòria (*s'aixuga una llàgrima*)!. No m'era com t'he dit, pas gens possible l'esperança. frissava els dies que feia tard i de mal humor em posava quan no la veia. Comprendc sobradament lo que vols dir, però l'espera és tan costosa per un cor jove i més deliciosament enamorat, que no hi valen pas els estimulants per ablanir la febre.

ESCENA II

Els mateixos i criat

(Entrant pel fons, dreta)

CRIAT El Doctor Ribalta.

BERNAT Que passi.

CRIAT *(s'en và fent una lleugera inclinació)*.

JOAN Amb el vostre permís pare; sortiré una estona, tornaré però desseguida. Fins ara.

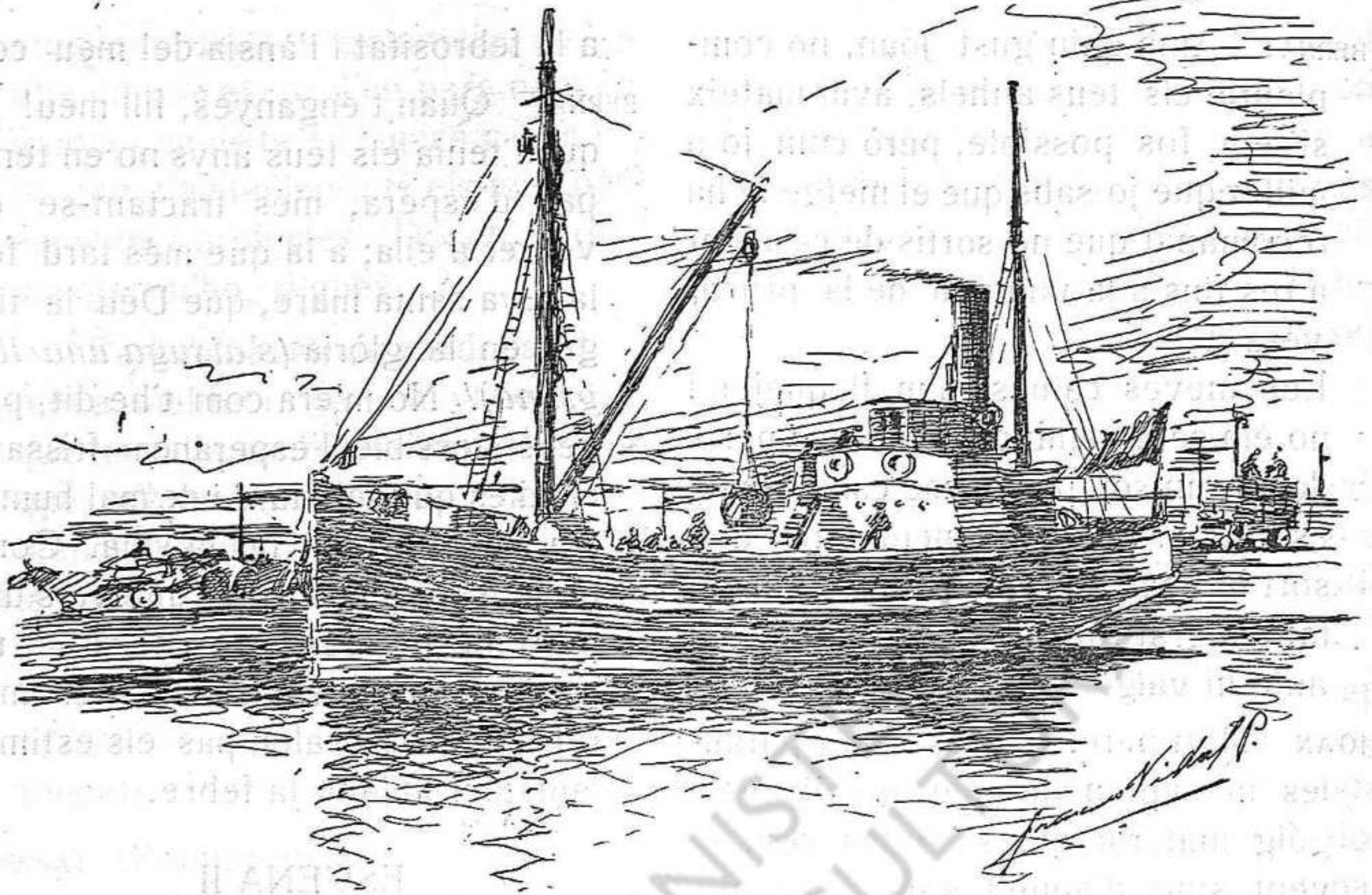
(li besa la mà)

(Allargant-li la mà)

BERNAT Fins ara, fill meu!

(JOAN surt per la dreta. S'ouen les veus del DOCTOR i en JOAN que al creuar-se pel corredor es donen el bon dia)

(Acabarà)

«Apunt local»

Dos versos de Carnaval

Les notes d'un vals lent l'aire s'endú
sonant en la quietud com un lament.
En la terrassa, l'ombra de Lulú,
passa lleugera, sense fressament.

Lulú, la Colombina de saló,
ha desdenyat Pierrot per Arlequí;
la cristallina veu del brollador
avui els hi dirà son cant més fí.

L'amor li mena el pas vers el Temple
¡O la dolçor d'un lloc arreberat!
on Arlequí l'espera enamorat.
La lluna s'absenta. L'aire és més fred
i Lulú, Colombina cor lleuger,
corre darrera son amor primer

Ha mort el Carnaval com cada anyada
deixant un gust de cosa jogassera.
Han emmudit les seves veus fingides
i l'alegria falsa i barroera.

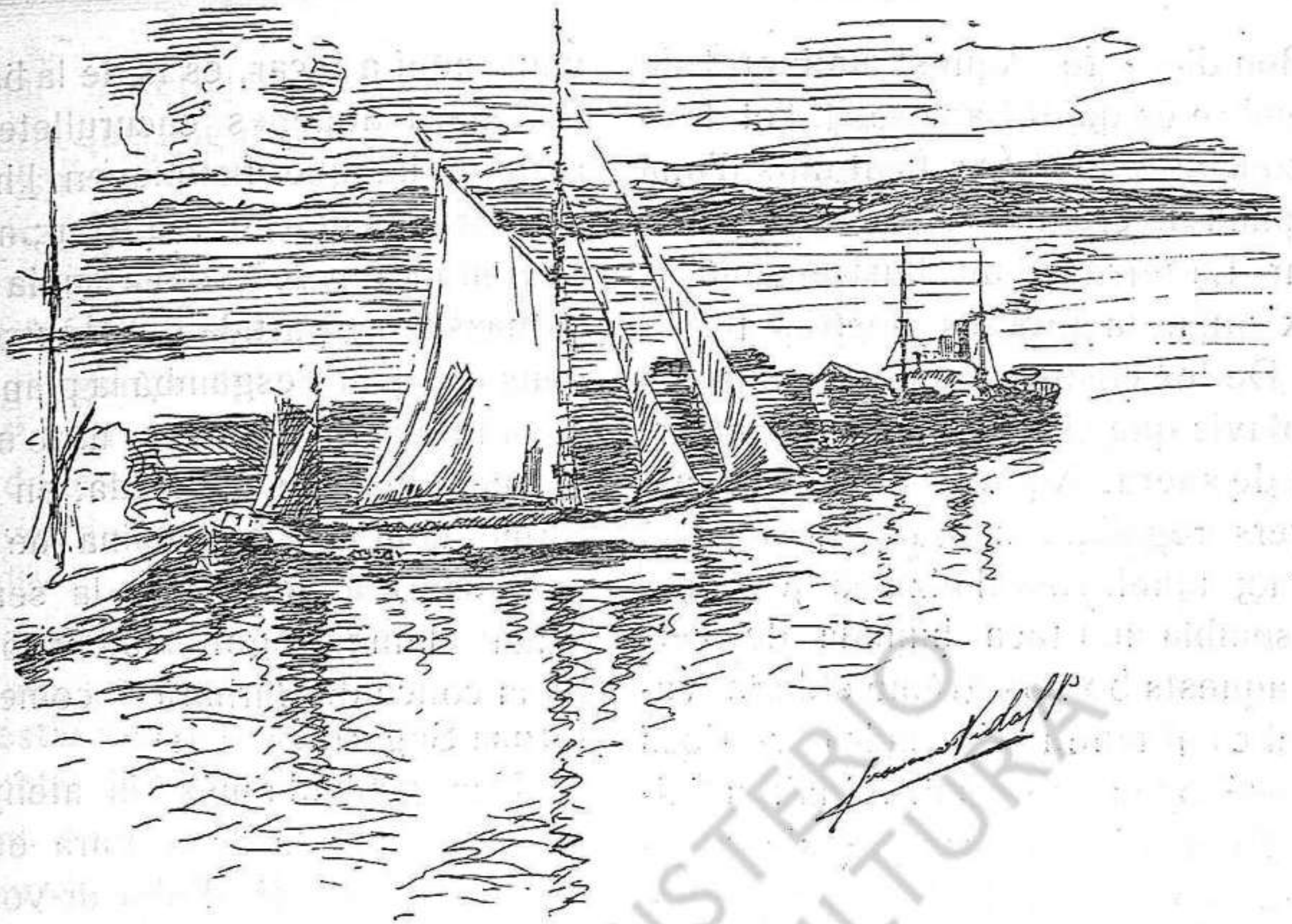
Els cridaners vestits de fantasia
són ara arreconats en arques velles.
Han fugit les il·lusions al vol tingudes
alades com el peu de les donzelles.

O Carnaval, follia esbojarrada,
disbauxa d'alegries i tendreses
sota la mascareta frevolina.
Avui les Colombines tot fineses
enyoren l'Arlequí d'argent i seda
que, tot amant-les, les donà riqueses...

* * *

CASIMIR PRUNEDA i BALOT

3-1927

«Veles esteses»

Visions de Catalunya

POBLET

Abans de fer adéu a la xamosa vila de Prades, lúcida i roja com una gemma encastada en un relleix de la muntanya. arribeu-vos en una escapada fins a la Mare de Déu de l'Abelleira, o bé fins a la Febró. Però no passeu més enllà. Seguint el crestall de la serra de Roquerola, faríeu cap a Rojals i a Montblanc; la conca dantesca del Brugent us menaria a Montreal i a la Riba, que és un pessebre tot l'any parat; pels tiranys de la Serra de la Mus-sara sortiríeu al Camp de Tarragona, i si reculéssiu devés Ulldemolins i enfiléssiu els senderons i carrerades de l'esquerp i trencat Montsant, us trobaríeu al cor del Priorat i no us doldria pas gota, tinc fe.

Ja ho veurem més avant tot això. Una altre cosa ens apressa, ara. L'esguard ja ens hi vola. Després de fer adéu, doncs, a la vila de Prades, tireu tot el pla cap a tramuntana, i a mesura que camineu aneu concentrant l'espirit, perquè la gran visió s'acosta. Aqueixa carretera que a destra mà s'escorre com una serp per l'escorç de la timba i es capbussa de sopte al fons d'aquells balsos tan verds i aiguosos, ja n'és de fantàstica a tot ser-ho, prou seria imponent la impressió que gustariem bo i seguint-la. Nosaltres, tanmateix, prendrem la ruta per alt, a tot esgambi, de cara a l'infinit i ens xoparem de llum i de serenor de celística.

Bon dia, a fe. Aquest matineret de desembre és quiet i amorosit. Tot dringa com si el món fos ficat dins d'una campana de cristall. Fa delit de caminar. La terra té un llustre sanitos i cruix satisfeta sota les nostres petjades. De les costeres soleies puja un alè blavís que llença una sentor amargant de suera. Aquell matollàs de castanyers regalima una lluentor fresca i vivaç; aquell rost d'alzines jovençanes sembla una taca humida de verdet; aquests boixos grèmols de la vora del camí tenen una tendror vidriosa i un brill opac i sensual... Guaiteu l'aigua d'aquests córrecs que s'escolen amb un gorgolleig de delícia cap a la riera de Vallclara! Semblen talment regateres de vidre fos.

Ara el camí davalla amb una suau ziga-zaga. Al lluny s'esmunyen els conreus com un gargot de tinta damunt la terra emblanqueïda de gebre. L'aire és fi, geliu; us fibla la cara com si dugués agulles, i us deix tots perfumats de les flaires fortes que fan els boixos, garriguelles, estrepes, romanins, bargallons, sajudides, poniols, orenques i farigoles, totes empolsinades d'una diamantina brilladera de gotetes de rou. Immensa i perfecta és la quietud, i tan plàcida, que us apar que aneu caminant en l'aire. Els refillets de les calàndries i cogullades i els xisclets aguts de les grives, en aixecar-se feixugues dels terrossos, ressonen dalt del cel com si el tustessin amb unes macetes de fusta.

Anem de cara a la meravella. Com més va, més quietud trobem; una quietud tan fonda i beata que àdhuc les coses que ens volten prenen uns posats litúrgics. La carena que tenim da-

vant, aquí a tocar, és la de la baga de la Pena, i aquelles cucurulletes d'un rosa pàl·lid que fistonegen l'horitzó, són els pics de Bohí i d'Aran; més ençà treu el gep de la seva mola negra la massa mig partida de Montsec, als peus del qual s'esgamba la plana urgellesa tota arrupida sota una mar de bromera blanca i ondulada; en primer terme, com una bambolina de teatre, ja ens surt la monjoia de la serra del Tallat, d'una grogor insolent, on acaba la conca de Barbarà i comença la ferosa Segarra.

Una gambada més i ja atenyem la vella masia de la Pena. I ara esparpil·leu els ulls abans d'abocar-vos a la falla de la Conca que es bada als vostres peus. Noteu quina olor de violes puja del fons? Noteu com l'aire, el cel i la terra han esdevingut radiant, amb una resplendor d'altar major en dia de festa solemne? És un fenomen únic, aquest; no en trobareu al món un altre de semblant.

Mireu...: Poblet! La més pura blavor de tabernacle s'ha congriat dins les balves d'aquesta brunyida Conca barbarana, on reposa Poblet com una custòdia, voltat d'una encensada polsina. Oh Déu! Aquí la vostra gràcia raja pel broc gros. Obriu els ulls ben oberts! No diuen que la cala de Sant Vicens—gegantí fogueral de roques incandescent damunt la tendra i polida mar pollensina—molts han volgut pintar-la sense reeixir-ne pas? Això serà perquè no hi cap dins l'estretor d'una tela, per gran que us l'imagineu. Doncs, Poblet és inèdit, encara. No l'ha pintat mai ningú ni es deixarà mai pintar tampoc. No hi ha cap color que s'hi assembli ni cap pinzell capaç de

plasmar materialment l'abrandament de glòria que fulgura i la poesia sublim que respira.

Bocs de la Pena avall, sentiu la companyia de remors amagades, de degotalls i passades de l'ocellada. A cada giragonça del corriol se us apareix Poblet com una brasa d'or, per dins de les clarianes de les bidalves i a través de les llargues espieres dels penjolls de lligabosc. Com més us hi acosteu, més unció poseu en la mirada. Camineu com al lucinat... Una celesta suggestió us domina.

Poblet, Poblet, Poblet!... aneu murmurant enfervorit, com si diguéssiu una oració. Que bell ets i magnífic! Que daurat i excels! No hi ha cap més ruïna en tota l'amplada de la terra tan patètica i, ensems, tan amorosa com la teva. Cada una d'aquestes pedres, marlets, pilastres, capitells, finestral, cloquers, claustres, portals i torres, tenen una animeta que glateix i sospira. Si escolteu bé, sentireu com ploren d'un cap de dia a l'altre la seva història profanada, el seu present envilit i el seu avenir esgarriós. Dins del tebió silenci dels seus murs malmesos, el cor se us arruga i us vénen ganes d'agemolir-vos en un recó, d'acotar el cap entre les mans i de deixar córrer les llàgrimes del dolor que us ennuega...

Oh, tu, vianant distret que vas pel món sense saber pas on vas i et passes la vida entre àpets i nicieses: vina a Poblet i amara't tot de la infinita tragèdia i de la infinita dolçor que traspúen aquestes pedres milenàries! Vina hi a l'hivern, si pots, en un dia clar, d'un cel ben blau, i seràs testimoni del gran miracle que ací es desclou cada matí en eixir el sol pel portell de Belltall. Llavors veuràs Poblet com es desperta

engelebrit i com espurneja com un joiell de pedreria; i veuràs, així mateix com la glòria que endossera el firmament es va agrumollant, agrumollant damunt del monestir, fins que el colga tot dins d'una espessa aurèola de llum divina. Un cop vist això, jo et juro, si ets català de raça, que quedaràs per sempre ullprés, que et recarà deixar aquests llocs, que quan te'n vagis et sentiràs el pit buit i tot serà tombar el cap amb l'esguard plè d'enyorança.

Passaran anys i anys, i encara duràs enganxada a les ninetes dels ulls la visió d'aquests camins de pau i d'aquests indrets llegendaris: Milmanda, el Tallat, la Pena, la Mata, la Trinitat, la capella de Sant Jordi, la Porta Daurada, la Galilea, l'Església, els claustres, el palau del rei Martí... I sentiràs a flor del cor un aromat tremolí del record de les hores que aquí hauràs viscut fora del món, enmig d'una santa i encantada quietud.

Poblet, Poblet romàntic! Sembles cosa d'ensomni, de contalla extraordinària, de balada fantasiosa. Però, ai!, cada vegada que vinc a tu no puc per menys que posar-me a plorar. I ploro, Poblet; p'oro de vergonya i d'ira... Pobre de tu! Les teves cambres i llocs tenen una sonoritat ampla i esbaladrada, les meves petjades fan un ressó tou i fred que em deixen traspostat i esporuguit. Tot això que encara serves, aquestes tristes parets, aquestes murs nafrats i aquestes finestral orbs i negres, trontollen al meu pas i remuguen malediccions.

Una immensa compassió em trenca el bleix. Allí cau un carreu, aquí s'eslloma una antosta, allà s'ensorra un trespol, aquell arc fa una cruixidera d'amenaça, aquell cimbori s'esquerda,

pel trau de les goteres guaiten els lluerts agraiïts... Quin crit més esquinçat de basarda em surt del cor! Allargo els braços, tanco els ulls... Fugiu!!

Però no fugim, no. L'esglai ens té palplantats en les greus de l'Església solitària i rònega. Unes ombres gèlides i inquietes passen fregant-me el front i m'aviven els records. Allí veieu? en aquell replà de la magna escalinata que puja a la que un dia fou biblioteca, el jorn nefast que les turbes beòcies robaren, cremaren i calcigaren Poblet, un felló, fill del diable, agafà la mòmia del rei En Jaume i la plantificà, fent-ne befa, allí, allí, veieu?, en aquell mateix replà de la magna graonada.

Home damnat! Ves, ves: lliura't a la feroç rampinya. Crema, malmet, assacia't de destrucció. Ja hi tornaràs a passar per aquest lloc... I ell hi torna amb els ulls bruts i l'ànima aflamada. I en passar-hi, oh Déu, la feréstega, l'enorme, l'hieràtica mòmia, fa un moviment, se li decanta a sobre i allí el deixa mort fred.

Faula, història? Sigui com sigui, quin terrible ideari de venjança té això! I quin amarg regust de simbolisme, també! Tremolem, germans... Puix que no és pas un home qui cau mort, fixeuvos-hi. És tot un poble, perquè Poblet, més que un monument, és el monument de la raça.

Que bell ets, Poblet, que bell i abandonat! Tomba el dia, l'atmòsfera d'or que et glorifica es va diluint. Ara, en l'hora llostre, sembles un manyoc de flames esmorteïdes, una cosa desenganxada de la resta de la vida... Lluny passa el tren, fa un xiscle agut i el sol es fon fredolíc rera la serra del Tallat.

Ah, bon vianant, que a la fi has trobat la bona ruta. Mira Poblet! Acosta't-hi, entra-hi. No et faci por aquesta gran penombra que alena. Sents? Una pedra acaba tot just de caure als teus peus. Plega-la, besa-la piadosament, torna-la al seu lloc i enferma-la ben fort com si fos una cosa sagrada.

JOAN SANTAMARIA

« Quimeres... »

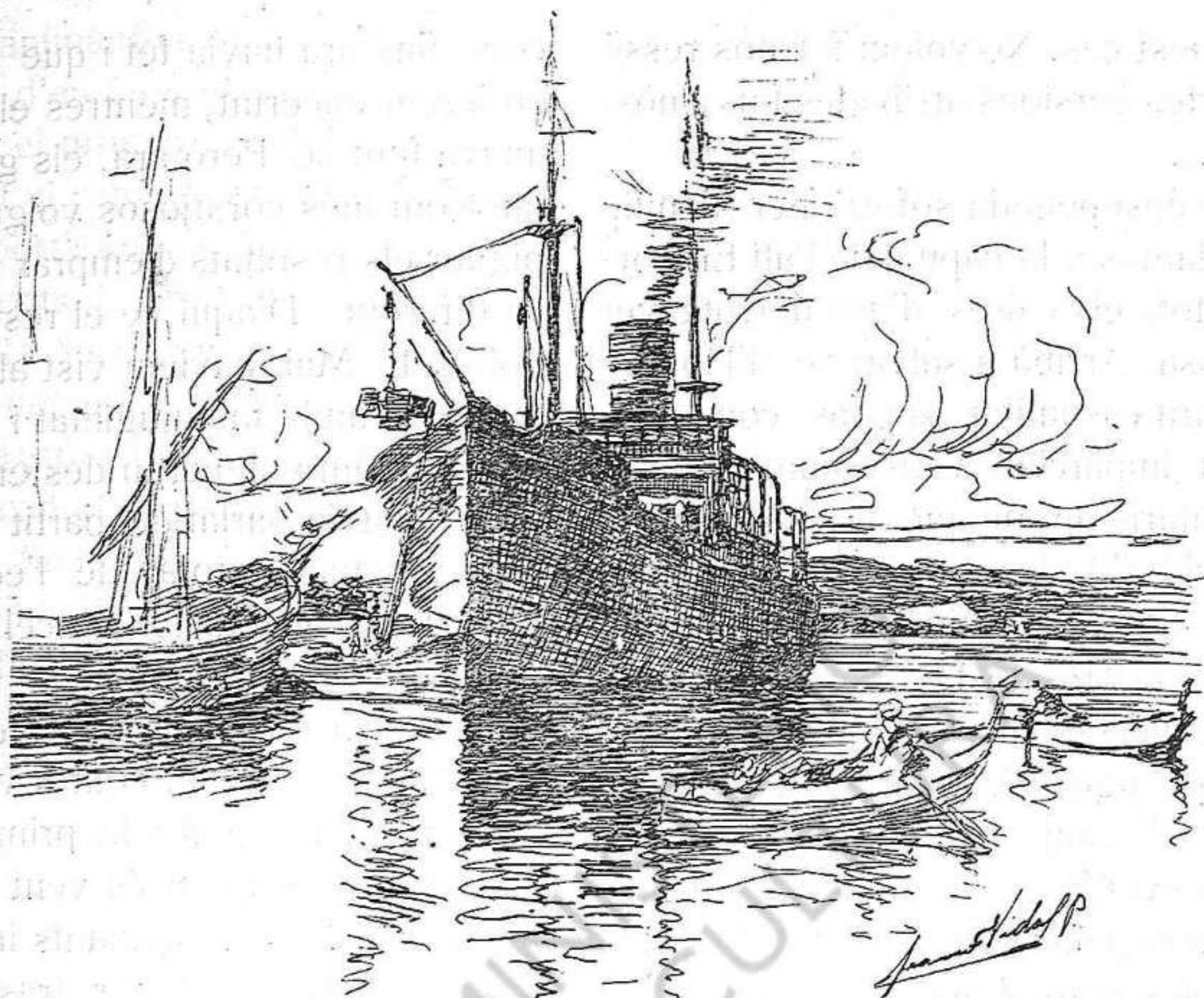
Aurenets jogasseres
que xisclen per l'ample espai;
en l'espai de les quimeres...
no hi han ¡ai! estels ni ocelles
sols boires que fan esglai.

Mentre les ales lleugeres
baten totes dolçament,
sento créixer mes fal leres

que a un país de roses veres
transporten mon pensament.

I voldria ales novelles
que tallessin l'aire suau...
per volar com les ocelles
sentint-me felíç com elles
!cantant de cara al cel blau!

JOSEFINA JARDÍ CODINA

«Dia de tràfec»

Fútbol

Partit de Campionat

Palamós 3—Olot 0

En terreny propi al batre l'equip anomenat per 3-0 ha aconseguit el Palamós S. C. el seu millor resultat dintre la temporada oficial.

En aquests tres últims partits, el nostre equip s'ens ha presentat en franca millora. Una major compenetració s'és arribada entre la línia mitja i la davantera.

Una volta més alabarem la noblesa de joc de l'equip muntanyenc ¡quantes incidències resten al marge actuant amb aquesta forma!

Els gols foren entrats, el primer per Gay recollint un xut de Dimas. El

segón per Forner d'un xut fortíssim i el tercer el mateix Forner al recollir un pase de l'Aliu.

* * *

Partit de Campionat

U. S. Figueres 7—Palamós 1

La casualitat ha fet que no presenciessim el segon dels partits del tot irregulars que dintre aquest campionat ens ha reservat el nostre equip. Sols precisa una petita ullada per damunt els resultats obtinguts en els demés encontres per admetre amb tot el seu valor el mot irregular. Les resultants d'aquest encontre venen novament a donar-nos la raó que no voldriem i menys

en aquest cas. No volem fer-nos ressó de certes versions arribades fins a nosaltres...

La ensopegada sofrida per l'equip de Palamós a la capital de l'alt Empordà té tots els caires d'una derrota vergonyosa. Arribà a salvar-se «l'Honor» per pura casualitat segons comentari del tot imparcial. Continuant aquests comentaris direm que la desgraciada actuació (?) de tot l'onze palamosí portà a la afició figuerenca una impressió del tot desfavorable com a equip vencedor d'un Port-Bou com equip que aguantà a un Palafrugell en llur propi camp, i com a equip que sovint desvetllà a un Ceida. L'afició equippers palamosins, no demana impossibles però sí que els esforços siguin seguits i coordinats. Però tampoc admet, no pot admetre, resultats com el de Port-Bou i el que comentem, si no hi ha raó que ho justifiqui plenament.

I en aquest partit la vostra apatia s'és manifestada avastament. Parlem obertament i ens dol el fer-ho però la estima al club i als colors palamosins ens obliga.

* * *

Partit de campionat

Palamós 1-Palafrugell 5

El sol fet de jugar-se un partit entre els equips anomenats posa en moviment a tota una gran gernació d'entusiastes. A l'igual que Palamós, tot l'element esportiu palafrugellenc feu acte de presència. El camp presentava un aspecte formós. Arbitrà sens cap mena de dificultat el Sr. Prada i sempre amb just criteri. Sortí el Palamós disposat a fer joc d'atac i no de defensa

com fins ara havia fet i que nosaltres creierem encertat, mentres el Palamós anava fent-se. Però ara, els groc-blaus quelcom més coratjosos volguéren sapiguer els resultats d'emprar una tàctica diferent. D'aquí ve el resultat de 5 gols a 1. Mai havíem vist al Palamós moure's amb tanta agilitat i rapidesa. Segurament volguéren desfer tot quan d'ells s'havia parlat del partit de Figueres. L'actuació total de l'equip, ens plau recalcar-ho, fou excel·lent. El vent molestà fortament a tots dos equips. Per la superioritat de joc el Palafrugell sapigué, contra vent, marcar el primer goal a la primera part. El Palamós a favor de vent deixà dominar-se i fou en và quants intents feu la davantera local per traspasar el marc de Martí II. En canvi Mayor intervingué amb gran encert i valentia tal com sab fer-ho. Deturà tot just un xut violent de Bonal ajudant que no fos gol el pal. Els pocs moments de perill per la porta defensada per Martí, els portà Roger que no es cansà en tot el partit de centrar pilotes sempre justes.

La segona part i a favor de vent accentuà el Palafrugell la seva pressió sobre porta local. El Palamós no ha perdut ni l'entusiasme ni la rapidesa i arribà tals voltes a molestar a Esparragó i Sastre. En bella combinació avançà la davantera del Palafrugell i Miquel d'un xut col·locadíssim al àngol entra el 2^{on} gol. Mayor temeràriament s'ha llençat per deturar-lo.

Seguidament i des de distància Costa produeix el 3er gol com l'anterior, just a l'àngol. Mayor ha posat per aturar-lo tota la seva valentia. Aquest tanto porta una nova reacció als pala-

mosins i animant-se avança l'ala dreta per rebre d'en Gou el passe que tenia de portar el primer gol que el Palamós ha marcat al campió. Fou en Molla qui s'en emportà les felicitacions i llargs aplaudiments. L'encoratjament del Palafrugell és fort contraatacant seguidament i enganyat Mayor fa sortida falsa que aprofita Miquel per marcar amb el cap el 4 gol. El trio defensiú palamosí llueix les seves condicions aconseguint Miquel marcar novament el 5 gol d'un xut arran de porta.

En fi; partit correcte, arbitratje bó del tot i públic verament esportiu.

Final de campionat

Palamós 2—U. S. Figueres 2

Fretuosos férem via cap el camp local desitjosos de fer comparances entre els dos teams i més per veurer quina rèplica donaria a dit equip després de l'incongruent matx jugat a Figueres.

L'encontre fou rublert d'interés: és a dir fou l'antítesi del que es jugà a dita ciutat.

Francament, la actuació de l'equip de Figueres ens decepcionà; i vista la seva actuació encara ens expliquem menys el resultat 7 - 1 obtingut per al Palamós en aquella data.

L'empat arribà és cert però aquest resultat no és reflexe de lo que fou el partit. Dominat el Figueres en 35 minuts de la primera part i absolutament en tota la segona, la «gigne» no desemparà mai a l'equip local que veié perdre's a part dels dos gols entrats,

altres quatre més per culpa dels travesers, de les malles del costat; de les caigudes a quatre passes de porter i de free-kicks mal tirats, quasi penalty. Però tantos son tantos.

Figueres aconseguí el primer gol d'un avenç personal de Arater, d'un xut adelantat del centre Prat i degut a una fallada de Gou. El segon a la mateixa sortida de la 2.ª part.

Els del Palamós ho fóren l'un per mitjà de Barber I que està destacant-se en son lloc i també d'una jugada personal. L'altre, degut a un avenç dels mitjos que arreplegà Forné afusellant el gol figuerenc.

Cal remarcar la actuació brillant del jove Roger en son difícil lloc d'extrem esquerra.

I amb un empat a dos ha finit el present campionat temporada 1927-28.

La puntuació, doncs, i classificació general la donem a continuació:

Campionat 1927-1928.

	PARTITS				GOLS		
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Palafrugell F. C.	14	13	0	1	81	11	26
Port-Bou F. C.	14	9	1	4	45	18	19
Ceida	14	10	1	3	33	22	21
Palamós S. C.	14	6	1	7	18	41	13
U. S. Figueres	14	7	3	4	35	33	17
La Escala F. C.	14	3	2	9	20	35	8
Olot F. C.	14	2	2	10	15	42	6
U. S. Bisbalenca	14	1	0	13	7	52	2

Llencem des d'aquestes columnes els tres tipics ¡hurra! en honor del millor onze de les terres Gironines: el Palafrugell F. C.

JUST

Crònica local

Per la brigada municipal s'està procedint a l'arranjament del carrer del Progrés i a la conducció d'aigües potables al moll comercial per al subministre als vapors i embarcacions que fins ara tenien infinites molèsties per proporcionar-se-la

* * *

Regna una forta crisi de treball havent-se reduït en moltes fàbriques el personal així com també el nombre de jornals. En el ram de construcció, en canvi, hi ha força activitat.

* * *

La Cooperativa «La Equitativa» celebrà la acostumada reunió trimestral en el local de l'«Econòmic Cine», siguent ben concorreguda. Al «Royal Bar» es celebrà també una reunió preparatòria per una novella societat de Caçadors, i al «Teatre Carme» una altra reunió encaminada a la fundació en aquesta Vila d'un Gremi de comerciants detallistes. Dels resultats d'aquestes reunions en donarem compte en successives edicions.

* * *

Ha finat als 82 anys d'edat En Josep Matas i Calvet. En els religiosos actes de llur enterrament i funerals es féren patents les amistats i simpaties amb què conta la seva família a la que enviem la penyora de la nostra condolença.

Al Cel el puguem veurer.

* * *

Després de llarga malaltia ha passat a millor vida el que fou Secretari del Jutjat Municipal En Joan Puiggarí.

Reposi en pau i rebi la seva família la expressió del nostre condol.

* * *

Al Casino «El Port» organitzaren els tres darrers diumenges, lluidíssims balls de disfresses en que la concurrència hi fou ben abundosa.

* * *

Sabem es fan gestions per procedir a la reparació del orgue de nostre església, mesura ben convenient ja des de fa molt de temps doncs es troba en un estat verament llastimós. Veiem amb gust l'idea i celebrariem es portés a cap amb rapidesa.

* * *

Llegim en diverses publicacions que arriben a nostres mans l'entusiasme creixent amb què va desenrotllant-se l'excursionisme arreu de Catalunya. Moltes, per no dir totes, són ja les poblacions que contenen amb els seus grups i en gran nombre les excursions que es realitzen. I recordant les belles sortides que s'havien organitzat en nostra vila, ço que prova que l'esperit per tan bells esplais hi és, perquè no es podria organitzar una associació que d'una manera fixa i constant ens permetés fruit d'aquests esplèndits «dies a fòra»?

Llencem l'idea i estem disposats a ajudar-la en tots sentits.

* * *

Al «Teatre Carme», la Companyia de l'Enric Lluelles ha posat en escena els tres drames «L'obstacle», «La mort de les Roses» i «La Condemnada». La concurrència no molt abundosa, degut en part a la greu crisi que es sofreix i també a la cruesa de les nit de les interpretacions.

* * *

Els carrabiners s'incautaren d'una important partida de tabac de contraban amagada en un canot anclat en el port.

* * *

Continuen les obres de reparació de l'escollera en nostre port. Un remolcador fa continuament viatjes transportant en sengles barcasses grans quantitats de pedra que és dipositada fora port, arran de l'escollera.

Hem de consignar el risc en què estiguéren alguns treballadors de les obres d'extracció d'aquesta pedra, a l'enderrocar-se una gran quantitat de pedres i terra de la part alta de la muntanya a quin peu treballaven, perill del que s'en vegéren lliurats gràcies a un just i oportú crit del capataç vigilant, evitant-se així una sensible desgràcia.

* * *

El temps ha volgut obsequiar-nos en el passat mes de Gener amb tota la gama de les seves manifestacions. Jorns rúfols, amb cel tapat i vent que talla la cara, d'altres amb un sol esplendent propi de l'istiu. La tramuntana ha

bufat també amb tota la fúria, esbandint els carrers de sorra fina i espolsant-ho tot. De la paret de tanca del camp d'esports n'enderrocà uns quants metres, aixecà teules de coberts i teulades i feu baixar una galeria, sens causar, sortosament, cap dany personal. Calmada la fúria, ens ha deixat una temperatura gens benévola amaniada amb bufaruts també de tramuntana.

* * *

Per tercera volta havem pogut fruit d'una altra festa religiosa ben simpàtica. N'ha sigut causa l'acabament de la tercera tanda d'exercicis celebrada en l'Hotel «Geroglific» de la Platja de la Fosca. Amb un temps gens amable es celebraren les processons i manifestacions de consuetud, i malgrat això, l'animació fou gran durant tots els actes. Després de la refecció Eucarística en què els nous exercitants es vegéren acompanyats per nombrosos fidels, es celebrà l'acte de germanor en el Teatre Carme en el que parlàren entre altres, En Miquel Rodó, de Llagostera; En Joan Pujol i En Marçal Esteva, ambdós de Barcelona, En Salvador Clotas, de Sant Celoni; En Josep Gratacós de La Bisbal; N'Andrés Ribera, de Palamós i Mn. Pere Dausà, capellà de l'Obra dels Exercicis, tots ells amb bellíssima expressió.

Hi ha anunciada una altra tanda per el dia 27 de Febrer.

* * *

Retornant d'una excursió el diumenge dia 12 del corrent els germans Josep M.^a i Joan Soler, en un auto de la seva propietat, sofríren prop de Celrà un greu accident que costà la

vida al primer ferint-se greument el segon.

Per les moltes simpaties que tenien en aquesta vila, fou gran la consternació que es produí al saber-se l'accident.

Registre civil

Mes de Gener

Naixements. — Andrea Castaño López, Caritat Plana Freixas, Pere Cubo Sánchez, Josefa Forné Gómez, Patrocínia Naco Roig.

Matrimonis. — Josep Torres Cadira amb Adelaida Torrent Lloréns.

Defuncions. — Pere Geli Plá, de 57 anys d'edat, solter; Maria Estrach Cornen, de 56, casada; Francisca Serra Horta, de 66, casada; Juli Xicoira Serra, de 33, casat; Maria Maslloréns Parés, de 62, vídua; Josep Matas Calvet, de 82, vidu; Pere Torrà Pairet, de 68, vidu; Gracia Moret Vives, de 45, soltera; Pere Fígueras Balfegó, de 34, casat.

Al fer vots per la prompte curació de l'amic Joan, preguem a Déu per l'etern repós del seu germà i volgut amic nostre Josep M.^a, l'ensem que adresem a la seva atribulada família la nostra més sentida condolença.

Moviment del Port

Mes de Gener

Vapors nacionals:

Carolus, Anciola n.º 1, Cabo Cullera, Cervera, Vilafranca, Berga, Cabo Blanco i Freixas n.º 1. Total 8.

Vapors estrangers:

Mont Everest, francès; Pizarro, Bankdale i Hatasu, anglesos; Hellen, noruec. Total 5.

Velers nacionals:

Joven Amalia, Joven Paquito, Teodora, Fernando Gasset, Virgen del Carmen Pastora, Félix Martí, Montsianell, Santa Petra, 2.ª Carmencita i Miguel. Total 10.

Velers estrangers:

Lilly G. i Cesare Augusto, italians. Total 2.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a:

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELILLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfono, 2.060 - S. P.

AGRICULTORS!!

empleu per tota classe de cultius

L'ADOB **FRUCTIDOR**

venda a tot-arreu

Fabricant: Josep Monclús Balagué .. TORTOSA

Companyia de Segurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

La mes important i de mes sòlids prestigis entre les companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents - Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Tranvies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant:

DON ALFRED DIAZ SABALLS

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convinsudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2

(Entre Aribau i Universitat),

ANIS DEL TIGRE

EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

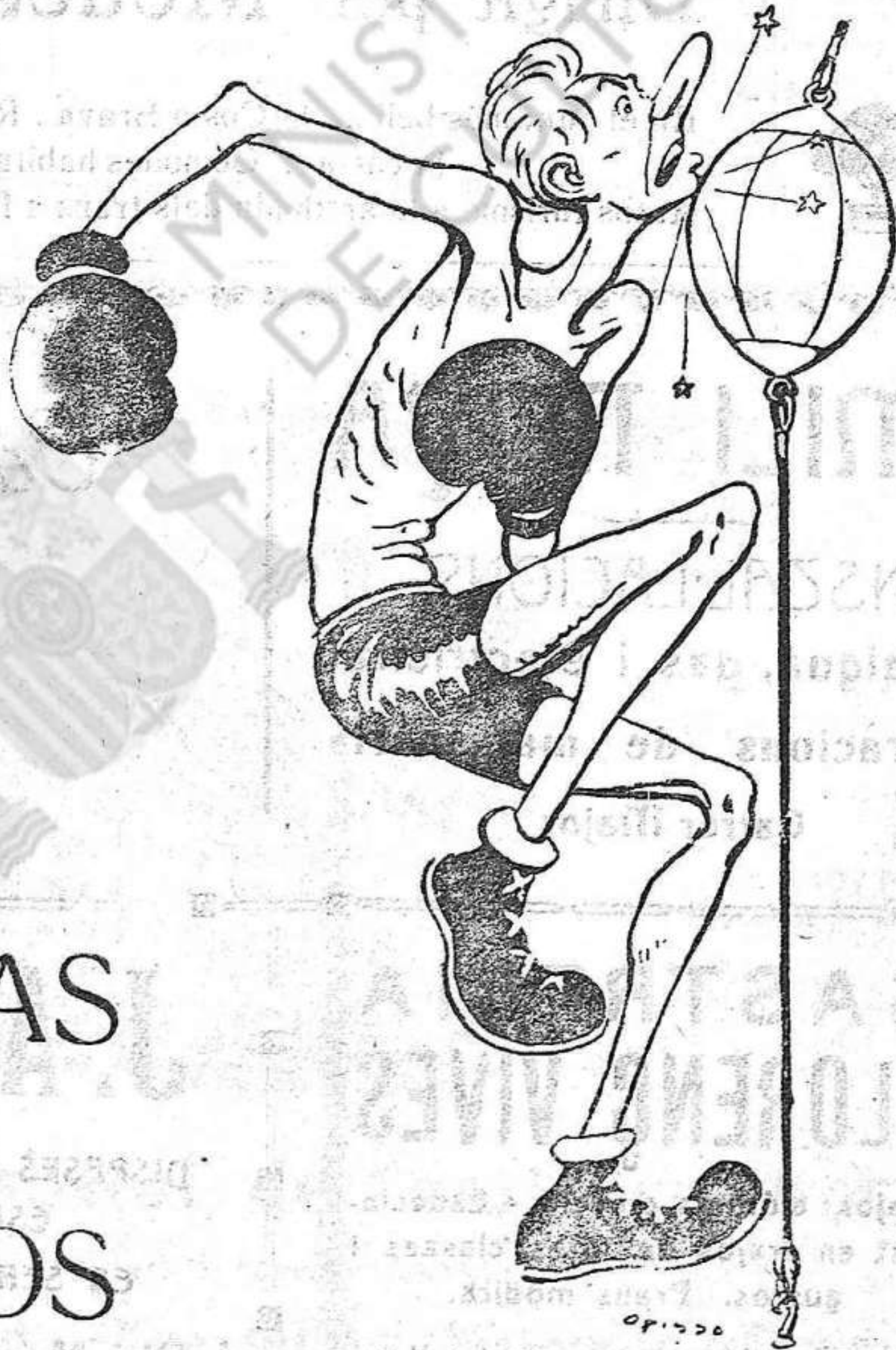
ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

Bicicletas
Accesorios

Sports

SANROMÁ

Balmes, 62 - Teléfono A. 1445 - Barcelona

**PIDAN
TARIFAS
DE
PRECIOS**

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

CAP DE SANT SEBASTIÀ :::: PALAFRUGELL

Hotel RESTAURANT

Dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a la carta . Còmodes habitacions

Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

EMILI NOYA

INSZAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Casanovas

Jastre

Balamós

**SASTRERIA
LLORENÇ VIVES**

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

J. Amat i C^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

Servei fixe i setmanal entre els ports de
Barcelona - St. Feliu de Guíxols - Palamós i Roses

per el Vapor

“ANCIOLA”

de 200 tones

ITINERARI

Sortida BARCELONA — Dimarts nit
Arribada a SANT FELIU — Dimecres matí.
Sortida SANT FELIU — Dimecres nit
Arribada a PALAMOS — Dijous matí
Sortida PALAMOS — Dijous nit
Arribada a ROSES - Divendres matí *Quinzenal*
Sortida ROSES — Divendres nit
Arribada a PALAMOS — Dissabte matí
Sortida PALAMOS — Dissabte mig-dia
Arribada a SANT FELIU — Dissabte tarda.
Sortida SANT FELIU — Dissabte nit
Arribada a BARCELONA — Diumenge matí

Consignatari

A BARCELONA :

Fran.^{co} Arguimbau

Passeig de Colom, n.º 18

P A L A M O S

Josep Oller

Cervantes, 24 - Telèf. 52

La

ha sigut
elegida
entre
les demés

marques
en
CONCURS
obert per
la

Direcció General de Comunicacions

Demanin oferta al representant exclusiu

Clorèns Castelló.- Apartat 1.- Palamós (Girona)

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Trajos del país i inglesos

Telèfon 5160 R

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve e Barcelona